

УРАДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОГО ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В З'ЯВЛЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 23. Джерси Сіті, Н. Дж., вівторок, 29 січня, 1935.

VOL. XLIII. No. 23. Jersey City, N. J., Tuesday, January 29, 1935.

БОРІТЬБА ЗА ВЛАДУ В ЛУІЗІАНІ

БЕТОН РУЖ — Коло сто горожан, zorganizovaniy u tak zvanu „Сквер Діа Ассоецієшн“, заприсяглися зломити диктатуру сенатора Гут Лонга в сьвітій Луїзіана. Узброєні в ружниці, револьвери й мисливські стрільби, вони зібралися тут коло судного будинку. Проти них виступило коло п'ятидесяти стейтвих жовнірів під команду полковника Е. Роя й заставили їх златись. Арештовано коло 40 людей. Провідник їх десь пропав.

У цей спосіб перший зрив проти диктатури сенатора Лонга покінчився фіяском. Газетярї кажуць, що висланні міліції проти горожан та в такій великій силі викликали сильне обурення серед населення стейту проти Лонга.

СІДІСТВА В СПРАВІ КАТАСТРОФИ „МОГОКА“

НЮ ЙОРК — Федеральний уряд почав рівночасно два сідїства про затоплення корабля „Могок“ коло побережя стейту Нью Джерзі минулого четверга. Одно сідїство веде прокуратурія, котра дивиться за тим, чи не повповнено якого нарушення карного закону, друге сідїство веде федеральна служба інспекції кораблів, котра дивиться за тим, чи не нарушено морських законів.

Першими свідками перед інспекційною службою були офіцери корабля „Могок“ та офіцери „Талісмана“, норвезького корабля, що зударився з „Могоком“. Капітан „Талісмана“ заявив, що корабель „Могок“ звернув перед ним так, що він уже не міг винунити зударення. Він признав, що „Талісман“ не спускав свівих лодок, а виправдував це тим, що ждав, поки команда „Могока“ цього зажадає.

Офіцери „Могока“ говорили, що кермовий апарат „Могока“ пробовано перед вїздом з порту й він працював годі добре. Поясувавши він, говорили офіцери, перед самим зударенням з „Талісманом“.

ВЕЛИКИЙ СТРАЙК ВІЗНИКІВ І ВАНТАЖНИКІВ.

НЮ ЙОРК — Робітничі юнії кажуть, що 65,000 робітників вїзнуть остаточно участь у великому страйку місєвих вїзників і корабельних вантажників. Страйк почали вїзники, що двозв'язі і відвозять товари до порту й з порту, разом у числі 30,000. Корабельні вантажники числом 35,000, пристають до страйку.

Страйк постановлено на тайних зборах юнії вїзників минулого тижня. Рішено починати страйк у понеділок.

В СПРАВІ ВИБОРУ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО ЕПІСКОПА.

КАРТЕРЕТ (Ню Джерзі) — Духовна Консисторія Української Православної Церкви в Північній Америці вислала до „Свободи“ вїянення в справі поміщеної в тїйже газеті новинки зі старого краю про вїбір архимандрита Івана Лавриненка єпископом цієї церкви. Вїянення, яке підписав о. Іван Гундак як секретар Консисторії, стверджує, що Українська Православна Церква в Північній Америці не знає нічого про іменування будьяких кандидатів на її єпископа варшавським митрополитом Діонізієм, чи св. Синодом у Варшаві. А далі подає, що єпископом тойже церкви, згідно з її конституцією, вїбраний о. Олексій Пристай.

СМЕРТЬ 6 ОСІБ В ОГНІ.

ГРІНВУД ЛЕЙК (Ню Йорк) — В пожарі одного дому, згоріли тут у неділю рано 6 осіб: помічник поштаря в цьому місті, Артемус Біті, його жінка, ньюйоркський поліцай Оскар Андерсон, його жінка та їх двоє дітей.

ВАЖНЕ НАУКОВЕ ВІДКРИТТЯ.

НЮ ЙОРК — Колумбійський університет надав до публічного відома, що один з його дослідників, Роберт Р. Вільямс, відкрив хемічний склад вітаміну В.

Це відкриття має величне значіння не тільки для науки, але й для здоров'я. Вчені сподіваються, що відкриття хемічного складу вітаміну В дасть основу для дешевого штучного виробу цієї вітаміну. Має вона велике значіння передовсім для нервових недуг.

Роберт Р. Вільямс працював над своїм винаходом без перерви 23 роки.

БОЖЕВІЛЯ ПРИЧИНОЮ ШКАТІВСЬКОГО ВБИВСТВА.

ШКАТІГО — Лана присяжних суддів, віздана судовим лікарем („коронером“) до розсліду убивства робітничого допомогового бюра Генріком Арденом, прийшла до переконання, що вбивник, котрий убив чотири особи, в тому числі своєю матір і себе самого, був божевільний. Присяжні судді дивувалися, звідки Арден і його матір роздобули 2 револьвери, з котрих кожний коштував 25 доларів.

ВЕЛИКІ ВІДЛИВИ РІК.

МАРКС (Місісіпі) — Кількадесят осіб згинули через великий рік Тенесі, Місісіпі й Арканзас. Замітну, що при ратуванні осіб і добра білі й чорні працювали плече в плече.

ІНЧЕМИНИЙ ДОНОС ПРОТИ ТОВАРИША.

Робітники бориславської копальні Ян Кафля і Войтх П'явський хотіли позбутися свого товариша по фашу Михайла Беручка, батька трох дітей. Щоб перевести свій лан у життя, копалися вони крайню інчеминю засобу. Зорили донос на Беручку, що нібито він похвалював убивство міністра Перашкокого. Висліді доносу прокуратура виготувала проти нього акт обвинувачення і Берчук засів на лані підсудний.

Переведе розправа вказала, що донос був видумкою Кафлі і П'явського. Суд уривив Беручку, та чи дирекція копальні прийме його назад на службу — невідомо. Дійсно, важко жити нашому чоловікови в нинішніх часах.

ПІДВИШКА ПЛАТНІ ДЛЯ ВІСЬКОВИХ.

Загальною відома, що військові в Бразилії у відношенні до всіх інших державних урядовців є найкраще платні. З ріодежанерських часописів довідуються про нову підвишку для старшин і підстаршин, на яку призначено „двіричку“, бо „п'явки“ 28 мільйон мільреїлів. Підвишка ввійшла в життя від 1 січня 1935 р.

ДИМ ІЗ КОРОБОК ВІД СІРНИКІВ.

Біля Лондону відбувають собі дан безробітний, відкритий нім, набравши коробок із сірників на вулицях міста і в добрих людей. Збирає коробки довго, а будувач з них дим два роки. Тепер цей дим став страшною для Лондону. Що єдиної люда ідуть оглядати його. Властик дому назначив скромний аступ і показує гостям свою димовку з середини. Заробив уже так багато, що ринив за ці гроші побудувати собі новий дім.

ОРИГІНАЛЬНІ ЛІКАРІ.

У деяких місцевостях Курдистану, де нема лікарів, хорих носять на ринку. Кожний продає, що або сам не здужав на таку недугу, або знає тих, що переходили таку недугу — дає хорошу докладну пораду, спосіб лікування. Хто перешов би попри хорого, не лідує, що йому долягає, вважаєбї, що допустить каридіного внирку.

„КОРОЛЕВА КРАСИ“ — ВАТЯЖКОМ ОПРИШКІВ.

Грєньку „королева краси“ з 1931 року арештували в Атеґа, що була ватяжком опришківської ватаги. Ватага ця в багатьох містах Греції допускає бігати грабінжниками нападів і крадіжк.

БЛАКІТНІ КУРЧАКІ ЯЦЯ.

На виставі дробу, голубів і курчаків у Лондоні загарду увагу звертає на себе курка, що несе блакитні яцїя. Ця курка є невдовою досі в Європі аравакської раси, голова її нїзлявий Аравакї (їндійська провінція).

СТЕЖНІ ЛИСТИ.

Недавно в Станіславові арештували студента медицини в Трапцу, Ореста Макоґона, під закладом, що він кипув на забаві поліцаївих галубів у голоду. Тепер слідчий суддя розписав стежні листи за товарищем Макоґона, студентом медицини Богданом Цайковським.

СТОЛЯР ЗАПИСАВ \$90,000 НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ.

У спадковий суді в Вїппінею оповіщено записання вївнїпезького столяра Вільяма Рїда, який майже все своє майно, вартості 90 тисяч, записав на добродійні цілі, віддаючи його в розпоряджіння добродійної іституції, званої Вївнїпезького фундацією. Більшість з цього майна він дїстав у спадщину по своїм браті, що вмер два роки тому.

ПРОЕКТ ОДНОГО ЗАКОНУ.

У Мілхені Закінчили свій зїзд лікарї-растїї. Вони прийняли резолюцію, щоб уряд проголосив, що мовою званих Аїрїцїя з Жидками закон шквалитиме злочинном. Як держава може виконувати контроль такого закону, про це лікарї не кажуть.

БОРІТЬБА З ВОРОБ'ЯМИ.

В деяких сторонах Німеччини появилися масово воробїи, що стали для мешкаїцїв міст і сіл справжньою язвою, з якою влада розпочала безоглядну боротьбу. Громадські уряди наказали населенню знищити воробїїв масово. Кожна родина має доставити в означеному часі 10 убитих воробїїв або заплата 50 фєнїгів. За кожного вбитого воробїя громада платить 1 фєнїга.

ГЕНДЕРСОН ЛАВРЄТОМ НОБІЛЯ.

Муніципальну мирову нагороду Нобїля дїстав один з лїдерів англїйської робітничої партії — Артур Гендерсон, предїсид Розробної Конференції. Висота цієї нагороди: 7,000 фунтів стерлінґів.

ІТАЛІЯ СТЯГАЄ ІЗ ЗАГРАНИЦІ СВОЇХ ПОЛІГЛЯХ ВОЯКІВ.

Зі всіх сторін Румунії стягають тепер до Бухаресту тїльні останки італїйських воєнків, що полегли в часі світової війни. В лютий 1935 р. вїїдає звідси транспорт, обчислений на 2,000 домовин, до Італії.

ЗЛОДІЙСЬКА СПІЛКА.

В селі Піворївчак, пов. Сєнїк, була злодійська спілка, що допущалася багато крадіжк в околиці. Спілка була зорганізована на кооперативний лад, вела бухгалтерію і розділювала відповідно до вложеної „праці“ зєски між своїх членів. Магазин злодійської спілки знаходився в пивниці одного дому в Писарівцях, а вїдїв пострадно закритий перед окопом поліції. Велика кількість вїзтів, накривавши пивничний отвір, а на плити були заложені дрова. Члени спілки мали невеликі доходи. На гостинці з Сєнїка до Коросна є кілька заїздів, де відпочивають фірми, що везуть товари з одного міста до другого. З роки підчас постою сезади різні товари, як мїшки з рїжком і мукую, або скринї з чобїтьми. Недавно один дїд господар з Посади Яєвїрської, Радванської, жєнїи свого сина. В коморі приготовив на весїля все, отже нові збори, два кожухи, цїлу вїзправу та харчі. В своїм закладі залої і все забрав. Піл селом Юрївцї один опришк наїпар на вїгнєтє, що вертаєть з сусїдного села. Вїгнєтє був сильний і мав грубий палишко. Одним ударом звалив напєсника на землю і привинює до вїгнє. В останніх дїнях поліцаї вдалося арештувати цїяку шпайку, зложеноу з кількох наїгнєтє членів.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПАРАНСЬКИХ УЧИТЕЛІВ.

Дня 21 грудня м. р. покінчено до життя Спїлкат Паранських Учїтелїв. Того самого дня відбулися першї його збори в селі італїйського т-ва „Ланте Аєгерїє“ при парцї Захарїє. Органїзатори зазвуть вїдати заклик до всього вїгнєтє, щоб організувати і ставало дї оборони свїтї класових інтересів.

Як відомо, паранські вїгнєтї не мають дотечер ніякої організації і є найбїгнє платні. За наймїзїрнїшу платню захищає ними бразилїйські пушї, де пераз серед порту жакївїї обставин доводиться їм вєсти свою важку пїлїєрську працю. Тому „сїндїкат“ поставив собі за завдання бодїє з матеріального боку поліпшити долю вїгнєтє.

135 СТРІЛІВ НА МІНУТУ.

Шведська фабрика зброї Бюфорс, під Карлсбергом, предложила шведському генеральному штабу нову форму прїметельну гармату. Є це 40-мїлїметровая автоматична гармата, що може віддати 135 стрїлів на мїниту. Прїмїщена на самоході, що може зробити 90 км. на годину, ця гарматз — як уневнїтїю її творчї — може острїлювати цїлїки висотї 7,500 м. Кїлька таких гармат має дїстати шведський генеральний штаб у найближчому часі.

ОСТРОВИ РОДЯТЬСЯ ШО РОКУ.

Голандська статистика стверджує, що в останньому столїтї ці року появляються на поверхні моря персїчно 6 нових островів. Найбїльше їх на просторї архїпєлагу Сунда, чї мало тек на Паїцифїку. Островцї ці не є бїльшї як 500 метрї завдовжки і цєзають цїєля кількох тижнів або кількох днїв.

ПІШОВ НА ГРИБИ — ЗАПІШОВ ЗЛОДІВ.

Іван Саламон з Крижівки коло Кричїви пішов до ліса на гриби. Шукуючи грибів, в одному місцї зауважив „лідоарїлий гушак“. Підійшов до нього і став оглядати. Серед того „гушак“ була велика колода, а в колоді було двоє мїхїв, покритих галуззям. Шкавчик Іван почав витягати те „богацтво“ з колоди і заглядаючи до мїхїв. Чоловік, що був в мїхївобасї, бужив цукорки, убрївний рїжєк блан — словом, шїлий „крам“ товарів мїшанїх. Витягнувши так мїх з мїхом, зловив за голову злодія, що спав у тїй колоді. Злодій збудився та втік до ліса. За хвїлю вискочанї з колоди бє більше злодіїв, та вже не вїтїкали, а готувались розправитися з першоим гостем. Іван змїркував, що „не теє“, і дав ногом знатї.

Лєдї з „душено“ потрафївнї вїгнєтї перед розоушєнїєм злодіїв, котрі здоганали його зязвато до самого села. Прєстражєнї вїгнєтї до тартку на Гутї і розказав цїлу пригуду...

Власник тартку з одним робітником узєлї револьверї. Рєштє робітничї узорєвалї „в колїжї“. Вїзласє дєсь і поліцаї і так цїлє „армїя“ — з прєстражєнїєм вїзновїм чолї — вїрїнула „на подбїв банїтїтї“. Прїїшли на вїзєнє мїстє, та зєстїли лише купу полєтє, злодії „зєвожїли“, що їм спалили все, що не вдалося забрїти з того „краму“ тїй „у-лєвнїї сєт“.

НАСТУП ПОЛЩІ НА НАШУ ГУЦУЛЬЩИНУ

ВАРШАВА (Польща). — В бюджетовій комісії польського союзу виголося посол З. Пелєнський промову про „польську туристику“ на Гуцульщину. Ствердив, що „туристика“ має укрити цїли „Свята Гуцульщина“ вїштовувать польськї офіцїї, колої. Це вїходить яєно зї звїту мїністерства вїштрїшнїх справ, в якїм сказано, що ті „святї“ принесли скарбови значнї недобори. У Варшавї повстала „мода на Гуцульщину“. Розкидають масово рїжїє брошурї, в яких пишуть про Гуцулів як „зрушєнїю польськї цїєтї“. Літїм тїгнєтєся на Гуцульщину рїжїє польськї організації, якї ведуть там польську пропаганду. На „Свято Гуцульщину“ зєвозять до Воротхї з рїжїих сторїн Гуцулів, щоб їм показати „панам з Варшави“. А на Гуцульщїні велїке безробітїя, нужда, а тут платять дорожє і ще дають зїстї і вїгнїтї! Це використувать для деморалїзацїї. І для вожєнїя Гуцулів на рїжїє польськї шпїєки до Варшави, Познанїя й інших польськїх мїст. Провідниками таких прогулєк є звїчайнї хруї. Та все те, казав Пелєнський, нічого не поможє, бо „Гуцулї буть, є і будє Українцєм“.

„ПРАВДА“ ПРО ГНОБИТЕЛІВ І УКРАЇНУ.

МОСКВА (Росїя). — „Правда“ звязєє за Постїтїшєвом до коєнєної дальшої борїтбї з націоналїстами й трюцькїстами на Українї й додає, що на Українї нїколи не вїгнєє невинїсть до гнобїтелїв. Тїмї гнобїтєлями є в очках „Правдї“ ті, що хочуть відїратї Україну вї Москви!

ПОЛЬСЬКИЙ ЕПІСКОП, УРЯД І МОЛОДІ.

ВАРШАВА (Польща). — Вїєхпольська газета в Пелїні, „Пєльжїан“, помїстїла телеграму з Варшави, в якїй було подано, що єпископ Антонї Шяґєвський зложив 200 злотих на допомогу тїй адемїчїї молодї, що її замкнєно в Ієвонїїнїй таторї в Березї Каргуськїй. Єпископ заявїє, що робїть це як досвідчїїї опїкує молодї. Цєлєзор тї телеграмї ємофїєкїсєв. Суд уневнїзїнїя конфїсїкацїї газєтє надрукувала телеграму. Тодї прокуратуря потїгнєна рєдакторє до судової вїдповїдальностї, добачуючи в цьому похвалюванїю проступку. Та суд звїдївнї рєдакторє. Це сталося тому, що їнакше треба бї було потїгнєтї перед судом і прїкартї єпископа, якого крєк уззано вїзвєзом, кїнєнїєм теперїшнього польськомо урядом, що поводитїсь по дїктаторськїм і заганєє немїлїх йому людєв до таторїв на звїчайнїй донос без суду і прєслуханїя.

400 УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ У КРАКОВІ.

КРАКІВ (Польща). — Польська прєєса подає, що у високих школах у Краковї студїують цього року коло 400 українськїх студентїв. Студїують особливо медицину, а потїм праву й філєсофїю.

ЗА ЩО АРЕШТУЮТЬ.

СОКОЛІВКА (Галичина). — Полїцаї арештувала сєлїянина Михайла Шуровського за те, що він, мовляв, читав збірним сєлїянам так, небезпечну книжку, як д-ра Б. Барвїнського „Оповіданїя з рїдної історїї“. А це є шкільний пїдручник, навіть одобрєний шкільною кураторією.

ПРО ВИБУХ БОМБІ ПІД ВЕРИНЕЮ.

ЛЬВІВ. — „Дїло“ подає, що невідомі люди закопали у Вернї дубовий хрєст на мїстї, де поліцаї зловїла Білася й Даниїлїна. Хрєст той поліцаї казан усунути і тодї вїбухла заканапа там бомба. Від вїбуху згїнув громадськїй сторож, один був ранєний.

Польська прєса подає, що підчас вїбуху надїїшнїх їз лїса побережнїя Іван Сєнїшнїн. Тї, що заканапи хрєст, боялися, щоб він їх не зрадїв, тому розбїрїли його та вїбли кїлькама вїстрїями. Полїцаї перевєла арештуванїя й арештованїх вжє вїдставїла до суду.

НЕ БУДЕ НАЦІСЬКОГО СВЯТІ.

БЕРЛІН. — Урядово зєдержано торжєствєннє вїдвїтєкуванїя дволїтнїї рїчнїї приходу до владї Гїтлєра. Нї не будє свїтєкуванїя повороту Сєрї до Нїмєчїїнї. Кажуть, що Гїтлєр заявїє, що тепєр не є вїдповїдна пора на парадї і бєсїдї.

ЛЛОЙД ДЖОРДЖ ГОРО.

ЛОНДОН. — На старого Ллоїда Джорджа глядять як на якого месїє. Кажуть, що готови йому запропонувати мїністерськїй портфєль. Кажуть далї, що можнї рїжїє ставити до його плїяні, але їгнорувати їх годї.

КИТАЙ ПО ЧЕРВОНІЙ ВЛАДІ.

НІНГТУ (Китай). — Журналіст рїжїїх країв і народів подорожує по тїм частїнї Кїтєяку, яка будє 7 років під владю червонїх. Звїдає бїгато зїнїсєнїх до тїєї сїлї, полєкнїєх свїтїлї і рєсподєрєтє. По сєлєх вїднї тїлькї жїнок і старїїв. Сїєнїїї вїстрїї Конфїанїє бєльшєвїцїєна вїлада ажї-вїла для розбїрїєнїя. Опущєна тї земля, забрала вона населєнню всю пожїєну. Країє перемїєно в пєстїню.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

В ПАМ'ЯТЬ ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ.

Добігав одинадцятьлітній великої трагедії, яка скоїлася в нашнім ріднім краю.

Там, на Унівському цвинтарі у Львові, спочиває вічним сном Ольга Басараб, замучена в жахливий спосіб ворожою рукою.

В одинадцятьлітї її смерті повинні ми, Українці, линути гадками на її могилу і віддати глибокий поклон тинам великої мучениці за волю Батьківщини.

Повинні ми прислухатись вітрової, що шестисті вітням дерев над її могилкою і сумно оповідає про терпіння, які вона перенесла за наш повновеління наріда.

Ця страшна жертва, ця жаклина подія тронула весь український світ! Вона отворила очі нам, Українцям, і заставила нас до діла. Смерть покійної Басарабової це був дзвін, який ударив на тривогу, а зарозом збудив усіх нас жіноцтво і звазав до боротьби з нашістьством.

В пам'ятний день 13-го лютого повинні ми подинути думками в понору тюремну келю, де вона лежала сама — хора, побита, зневажена. Повинні ми відчуті весь її біль і захвати глибоко в серці, що за все належить воїнам владати. В доках пошани і відчутті терпіння і смерті Ольги Басарабової ми, читачі 16 віддату У.В.А. в Дніпрі, влаштуємо в лютий нещадний концерт та думаємо, що жакшою інших громад піде цю самою дорогою пошани нашої народної мучениці, що покладає своє життя на жертвеннику нашої Великої Національної Ідеї.

Ю. М. Шустакевич, секр. 16 від. «Союза України»

ПОСМЕРТНА ЗГІДКА.

Дня 26 грудня м. р. помер Іван Дробот, член У. Н. С. від 198, Порт Джервіс, Н. П. Покійний походив з Вілько Мазовських, пов. Рава Руска, Західна Україна. Прожив в Америці 21 літ. Був візреченим членом і добрим та дбайливим членом і своїм рідним в краю.

Не маю тут нікого з рідних крім пасербиці. Був візреченим тому, що був вірним сумою правди і своїй церкві. Ніколи не відмовив жертви на народні діла. Тому заслужу собі на такий похорон, якого тут не справлено ще нікому іншому. Дякую Головному Урядові У. Н. Союза за скоре виплачення посмертного в сумі \$250, як і дякую тим, що брали ширю участь у похороні.

Земля йому пером!

О. Д. Микитяк.

Советський гумор.

У большевії люди кленуть так: — Стий, раба! Бодай тебе колектив забрав! Червоноарієць прихав на відпустку до села і показує людям нові советські гроші. — Селяни шапки зняли, а банки хрестяться. — Чого хрестяться? — питає червоноарієць. — Таж це советські гроші. — Та во правда, що советські, але з церковного срібла.

Щире побажання.

Суворий директор виходить із бора мовчки. На своїм столі задише він лясотк парюру з великими буквами: «Я на цвинтарі!» Коли вернувся, застав записку своїх урядовців: «Земля тобі пером!»

— Що ти, Івансо! закопешся радюку шкідливу? — Бо я хочу, щоб вирости з неї гумове дерево.

ЦЕРКОВНА ПРОБЛЕМА В НІМЕЧЧИНІ

(ВУН) Терпіння особлива владний соціальний лад. Із усіми трома доктринами: християнської церкви до початку неперозумінних погоджені. Можна гадати, що й компроміс із німецькою національно-революційною доктриною не дасть на себе дово чеки. Одна третина (круго 33%) населення Німеччини (круго 66 мільйонів) належить до католицької церкви; трохи менше як дві третини — до протестантських церков. Круго 3% припадає на рїжні секти й Мойсееве віроповідання. Католицька церква сконсолідована, протестантське віроповідання зорганізоване в 28-ох краєвих церквах («Лїандескірхен»). По зїзні католицької церкви визначено: в площині релігійно-догматичної можливості уступок виключена, але держава їй не вимагає жакних роду уступок. Конфлікти, що їм хала католицька церква від 30 січня 1933, були конфлікти між нею й радикальними елементами націонал-соціалістичної партії. Тому ці конфлікти мали епізодичний характер. В площині церковно-організаційній іде про погодження потреб і змагань церкви з вимогами тоталітарної держави. Як уже сказано, це справа можлива до налагодження.

Багато більше скомілована проблема протестантських церков, хоч і тут держава не посягає про релігійну субстанцію. 28 краєвих церков, це залишок розбиття Німеччини по Вестфальським мирі 1648 р. на сотню ніби незалежних державок, ба залишок це реформації. В революційні Лютера проти Риму на боці реформатора станули удальні німецькі князі. Але Лютерова церква зараже по визволенні зїд владі Риму похвала під владу союзників — удальних володарів і признала це конвенцією й до сьогодні признає владу держав над церквою. Кождоначний володар даної удальної держави був і сумус епікопс» своєї «Лїандескірхе».

Націонал-соціалізм поклав собі за завдання, і перевелити в життя, остачне зєднання Німеччини. Удальні держави фактично вже не існують, держави страшили рацію існування й церкви поодинокіх бунувх італійських держав чи країн. Та проте захотіла державної влади обєднати поодинокі краєві церкви в одну державну церкву — «Райхскірхе», викликавши спротив серед прихильників старих церков. Спротив був мотивований аргументами догматичного характеру, тому, що рівнобіжно з уніфікаційними змаганнями держави йшли змаганя деяких краєвих націонал-соціалістичної партії погодити релігійні засади з доктринами націонал-соціалізму. Щодо релігійних засад, щодо протестантизму слаба, щодо уніфікації сила: нема властиво підстави відмовлятися націонал-соціалістичній доктрині Німеччини того, що зробив чотирохсот літ добровільно признавалося вождарям удальних німецьких держав.

Слабість протестантизму ще й у тому, що лише частина його приймає участь у спорі з державою за обєднання. Це є так звана «Бекенітскірхе», яка, що правда, обєднує дотепер більшість німецьких протестантів. Скільки меншості, організації в сьмьдесятій організації Франції та особливо французької провінції через учесь сльського населення до мїст покинули до життя організацій, які дають про охорону краю від цього лиху шляхом переведення колонізаційних позитивних селянських земель. Найбільшою з цих організацій є Комітет «Обєднання та Поступ», на чолі якого стоїть барон де Віль Дарей, і який абав про заселення порожніх земель жуцями. Шалюча в ці часі у Франції економічна криза й звязана з нею нагілка на робітників жуцизм примусила значну частину еміграції продумати про переселення на село, що привело до заложення при Комітеті національних відділів, які мають дбати про влаштування на землю своїх земляків. Тому, що колонізація Франції є значно менше складна і ризикова ніж вїзд до Америки, то питання це зашкївало й українські кола в Франції, які останніми часами ведуть переговори про заложення при Комітеті українського відділу.

Не подібний до себе. — Я зустрїнув сьогодні «кума Михайла» — зовсім не подібний до себе... — Що? Може бороду запустив? — Ні, але був зовсім тверезий.

Справа налагодження компромісу між державною доктринами націонал-соціалізму й церквами в правій площині вимагає довшого часу й догдливих обставин, тому властиво цієї справи досі не поруховано у всій ширині. Справа уніфікації протестантських церков у ладі своєї держави територіальний показався також трудною. Низка спроб уряду і цьому напрямі скінчилися в жовтні м. р. уступленням д-ра Егера, що, назначений міністром віроповідання на «Рехтсвальтера» протестантської державної церкви, пробував перевести уніфікацію в життя. Дїмісія

д-ра Егера спричинила обставинами зовсім недержавного характеру: боротьба, яку він вів, властиво кажучи — мусів вести, обтяжувала політику Німеччини як внутрішню, так на зовнішню.

Трудно сказати напевно, що ця боротьба буде в догдливий час відновлена; менше дані промовляють за те, що в церковно-віроповідній площині уряд націонал-соціалістичної революції лишиться на становищі Фридриха Великого, «Вільно кожному спасати свою душу, як йому подобається». Таке становище зана уряд по дїмісії д-ра Егера. В такому разі налагодження звезми між церквами й державою лежало у площині не співпраці, а своєрідного обсторювання «лолі мє тангер!» («не торкай мє!»).

Комітет обєднання та прогрес. Париж. (Офінор). — Визародовлення Франції та особливо французької провінції через учесь сльського населення до мїст покинули до життя організацій, які дають про охорону краю від цього лиху шляхом переведення колонізаційних позитивних селянських земель. Найбільшою з цих організацій є Комітет «Обєднання та Поступ», на чолі якого стоїть барон де Віль Дарей, і який абав про заселення порожніх земель жуцями. Шалюча в ці часі у Франції економічна криза й звязана з нею нагілка на робітників жуцизм примусила значну частину еміграції продумати про переселення на село, що привело до заложення при Комітеті національних відділів, які мають дбати про влаштування на землю своїх земляків. Тому, що колонізація Франції є значно менше складна і ризикова ніж вїзд до Америки, то питання це зашкївало й українські кола в Франції, які останніми часами ведуть переговори про заложення при Комітеті українського відділу.

Не подібний до себе. — Я зустрїнув сьогодні «кума Михайла» — зовсім не подібний до себе... — Що? Може бороду запустив? — Ні, але був зовсім тверезий.

Справа налагодження компромісу між державною доктринами націонал-соціалізму й церквами в правій площині вимагає довшого часу й догдливих обставин, тому властиво цієї справи досі не поруховано у всій ширині. Справа уніфікації протестантських церков у ладі своєї держави територіальний показався також трудною. Низка спроб уряду і цьому напрямі скінчилися в жовтні м. р. уступленням д-ра Егера, що, назначений міністром віроповідання на «Рехтсвальтера» протестантської державної церкви, пробував перевести уніфікацію в життя. Дїмісія

д-ра Егера спричинила обставинами зовсім недержавного характеру: боротьба, яку він вів, властиво кажучи — мусів вести, обтяжувала політику Німеччини як внутрішню, так на зовнішню.

Трудно сказати напевно, що ця боротьба буде в догдливий час відновлена; менше дані промовляють за те, що в церковно-віроповідній площині уряд націонал-соціалістичної революції лишиться на становищі Фридриха Великого, «Вільно кожному спасати свою душу, як йому подобається». Таке становище зана уряд по дїмісії д-ра Егера. В такому разі налагодження звезми між церквами й державою лежало у площині не співпраці, а своєрідного обсторювання «лолі мє тангер!» («не торкай мє!»).

Комітет обєднання та прогрес. Париж. (Офінор). — Визародовлення Франції та особливо французької провінції через учесь сльського населення до мїст покинули до життя організацій, які дають про охорону краю від цього лиху шляхом переведення колонізаційних позитивних селянських земель. Найбільшою з цих організацій є Комітет «Обєднання та Поступ», на чолі якого стоїть барон де Віль Дарей, і який абав про заселення порожніх земель жуцями. Шалюча в ці часі у Франції економічна криза й звязана з нею нагілка на робітників жуцизм примусила значну частину еміграції продумати про переселення на село, що привело до заложення при Комітеті національних відділів, які мають дбати про влаштування на землю своїх земляків. Тому, що колонізація Франції є значно менше складна і ризикова ніж вїзд до Америки, то питання це зашкївало й українські кола в Франції, які останніми часами ведуть переговори про заложення при Комітеті українського відділу.

Не подібний до себе. — Я зустрїнув сьогодні «кума Михайла» — зовсім не подібний до себе... — Що? Може бороду запустив? — Ні, але був зовсім тверезий.

Справа налагодження компромісу між державною доктринами націонал-соціалізму й церквами в правій площині вимагає довшого часу й догдливих обставин, тому властиво цієї справи досі не поруховано у всій ширині. Справа уніфікації протестантських церков у ладі своєї держави територіальний показався також трудною. Низка спроб уряду і цьому напрямі скінчилися в жовтні м. р. уступленням д-ра Егера, що, назначений міністром віроповідання на «Рехтсвальтера» протестантської державної церкви, пробував перевести уніфікацію в життя. Дїмісія

д-ра Егера спричинила обставинами зовсім недержавного характеру: боротьба, яку він вів, властиво кажучи — мусів вести, обтяжувала політику Німеччини як внутрішню, так на зовнішню.

Трудно сказати напевно, що ця боротьба буде в догдливий час відновлена; менше дані промовляють за те, що в церковно-віроповідній площині уряд націонал-соціалістичної революції лишиться на становищі Фридриха Великого, «Вільно кожному спасати свою душу, як йому подобається». Таке становище зана уряд по дїмісії д-ра Егера. В такому разі налагодження звезми між церквами й державою лежало у площині не співпраці, а своєрідного обсторювання «лолі мє тангер!» («не торкай мє!»).

Комітет обєднання та прогрес. Париж. (Офінор). — Визародовлення Франції та особливо французької провінції через учесь сльського населення до мїст покинули до життя організацій, які дають про охорону краю від цього лиху шляхом переведення колонізаційних позитивних селянських земель. Найбільшою з цих організацій є Комітет «Обєднання та Поступ», на чолі якого стоїть барон де Віль Дарей, і який абав про заселення порожніх земель жуцями. Шалюча в ці часі у Франції економічна криза й звязана з нею нагілка на робітників жуцизм примусила значну частину еміграції продумати про переселення на село, що привело до заложення при Комітеті національних відділів, які мають дбати про влаштування на землю своїх земляків. Тому, що колонізація Франції є значно менше складна і ризикова ніж вїзд до Америки, то питання це зашкївало й українські кола в Франції, які останніми часами ведуть переговори про заложення при Комітеті українського відділу.

Не подібний до себе. — Я зустрїнув сьогодні «кума Михайла» — зовсім не подібний до себе... — Що? Може бороду запустив? — Ні, але був зовсім тверезий.

Справа налагодження компромісу між державною доктринами націонал-соціалізму й церквами в правій площині вимагає довшого часу й догдливих обставин, тому властиво цієї справи досі не поруховано у всій ширині. Справа уніфікації протестантських церков у ладі своєї держави територіальний показався також трудною. Низка спроб уряду і цьому напрямі скінчилися в жовтні м. р. уступленням д-ра Егера, що, назначений міністром віроповідання на «Рехтсвальтера» протестантської державної церкви, пробував перевести уніфікацію в життя. Дїмісія

д-ра Егера спричинила обставинами зовсім недержавного характеру: боротьба, яку він вів, властиво кажучи — мусів вести, обтяжувала політику Німеччини як внутрішню, так на зовнішню.

Трудно сказати напевно, що ця боротьба буде в догдливий час відновлена; менше дані промовляють за те, що в церковно-віроповідній площині уряд націонал-соціалістичної революції лишиться на становищі Фридриха Великого, «Вільно кожному спасати свою душу, як йому подобається». Таке становище зана уряд по дїмісії д-ра Егера. В такому разі налагодження звезми між церквами й державою лежало у площині не співпраці, а своєрідного обсторювання «лолі мє тангер!» («не торкай мє!»).

ВСТАВАЙТЕ!

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю опіяли: Людей, братів своїх, мучать і мордують, А людського горя вони, знать, не чують... А що світ на тее? Мов не бачить того, Скільки горя й муки, скільки вчинив злого, Нанїє лиха много, страти і руїни, Коли припечатав долю України. Вже терпїть зневаги перераласа міра, Завзятїя осталося, в свої сили віра. Того нам не видурть ніякі тортури! Задрожать в основах тюремні мури! І почнесть бенкет, аж пекло здригнеться, По цїлій Україні слава понесесть. Той лицарям славим, що життя віддали, Для щастя України його жертвували. Встане Воля наша, краший час настане, Пропадє неволя, пропандуть тирани, І вимеєт сміття зі своєї хати, Щоб нам було краще господарювати. К. Маланчукова.

Вставайте, готуйтесь, ранок недалеко! Уже спалахнули досвітні вогні, Щоб бути готовим на бенкет великий, який зготовили крїваві царі. Люди! — Деж ти люди?... Мов посатанили, Немов звірі люті кровю оп

ДИТОЧІ КНИЖКИ НА ШЕВЧЕНКОВІ СВАТІ ТАРАСОВИМ ШЛЯХОМ

- Збірка промов, декламцій та сценічних картин на Шевченкові Роковини. Підбірка з авторства Михайла Тарасова, Зміст: Вступ — Перша Тарасівська Святий. Що це свята Шевченкові Роковини. Як улаштувати Шевченкові Святий (з програмою та записами).
А) СВЯТЧИНІ ПРОМОВИ: Промова промовою для старших дітей. Промова віршом для старших дітей. Перший вірш для менших дітей. Промова святочна віршом для двох дітей (діалогов).
Б) РЕФЕРАТИ: Популярний реферат про Шевченка. Короткий реферат, який можна використати з пам'яті. Ще короткий реферат. Реферат віршом для найменших.
В) ДЕКЛАМАЦІЇ: Тарасове свято. (Декламація для великого класу). Нині привіт батькові Тарасові (декламація для дітей з 1 і 2 класами).
Тарас Шевченко, Лична друкаря. Малий Тарасик. Тарас Шевченко. Сторою Українці. Шевченко — наше свято. Записати до імені Тарас. На роковини Шевченка (2). Шевченка мотила. Смерть Шевченка. Найменші — Кобзарі (декламація для дітей 4-6 літніх). В Шевченкові роковини. Кама Мартові Ночі.

Г) СЦЕНІЧНІ КАРТИНИ: Казка про хлопчика Тараска. В 1 дії. Тарас Наступок. В 1 дії. Оповіді Ночі. В 1 дії. Сторою з дитинством. Ціна 35 центів.

НА ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ. Збірка пісень на диточий хор з 1-4 класів. Заринавчани Богдан Вихиня. Зміст: Берестиню. Завант. Садок вишневий коло хати. Сіте ясені, сіте тили. Там на горі за Дніпром. Учнівця. Літа Ореса. Грим в честь Тараса Шевченка. Бєз-добра. Понівиско. Січ 11.

МАЛИЙ РЕКЛАМАТОР. Збірка віршів до декламації на всілякі нагоди. В 1 частині свята та обсяги. Підбірка з віршів Михайла Тарасова. ІСТОРІЯ УКРАЇНИ для дітей. Часті. І. Книжечка квітничко. Ілюстровані оповідання про часи від створення Києва аж до зруйнування Москви в році 1169. РУКОВІ ЗАБАВИ. Деклорі малює пісні. Деякі інші пісні можна ілюструвати малюваннями. Записати до імені Тарас Шевченка. ДОБРОДУШНИК. Сторою з нотами. ВЕСЕЛА БАНДУРА. Співальничок з нотами.

Замовлення з належністю слати до: "SVOBODA", 81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

КНИЖКИ РЕЛІГІЙНОЇ НАУКИ, ЯКІ ОДЕРЖАНО З КРАЮ

- МЕДИЦЬНІ НАУКИ. По думці Христової Євангелії. Вибрані питання релігійного та суспільного життя. о. Петра Дездекича. \$1.50
ПРАЗНИЧНІ НАУКИ. По думці Христової Євангелії. Вибрані питання релігійного та суспільного життя. о. Петра Дездекича. \$1.25
ПОХОРОННІ ПРОПОВІДІ. Написані о. Теодором Богачем, чеським, парохом Гоїниці \$1.25
Замовлення разом з належністю слати до: "SVOBODA", 81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ДОКАЗ. Ми переконані в своєму здоланні, що найбільшій причиною, чому нас визнають до себе родиною, з нами ніж не мали ніяких зношень, це те, що ті родини, яким ми давали свої уступи, колинебудь переїхали, на тим новим родинним домі, як і ми. Це в нас диверсним здоланні, бо вони доказує, що ті люди, котрі приїхали до нас за якоюсь услугою, сталися нашими приятелями. STEPHEN DLEWSIAK & SON FUNERAL DIRECTORS 77 Morris St., Jersey City 34 E. 25 St., Bayonne Phone: Bergen 4-9889 Bayonne 3-0540

СУМНА КРАТНА.

Чужинами, що навідалися до Туреччини, кажуть, що це сумна й туга країна, та, що не знають турецької мови, живуть по там сумно-тужо, що розмовляється з людьми. Інші кажуть, що в Туреччині сумно-тужо, що можна їхати цілими годинами, а живці істоти не зустрінеш. Ще інші кажуть, що там, що Туреччина зустріна країна, мало урочайна. Багато каминів. Завоуж інші дувають, що турецький краєвид виглядає тому урочайно, що Турок тихий, повний, задуманий, тай не співає. Та все це не дає відповіди, чому Туреччина виглядає сумно.

Мала Азія ще була лише перекладовою країною. Для караванів, військ і народів-Саме тому, що це була країна. Бо Англія (Мала Азія) з досі нещодавніх причин пуста й не урочайна. Тихі яруги порослі караватними деревами. Суха трава, каміня, або мочарі. Міста і села наче погиртувалися під горою. Саміж Турки дуже вичіли до чужинців.

Сікаве, що на полях і по селлах побачите лише старших, понайбільше рослий людей. Шоправа, то тут то там і дітей. І малі дівчата ходять в шараварах. Та не видно таких, що мали би менше-білизні 14—20 літ. Молоді жінки працюють у Туреччині дома більше, як в інших країнах, тому їх не видно. А що це вилати юнаки, це пояснити можна хіба так, що Туркам заростають вчасно борода.

У Туреччині багато бузв'язь, гніздалися на дахах із червоної дахв'язь. Гніздо біля гнізда. Це буюзок і його гніздо завеликі для низьких сільських хат.

Турчини старіються вчасніше, поганіють більше, ніж жінки в інших країнах. Подобують на справжні чарині. Тому можна сказати, що каліфи янкі, що чинить, коли наказали жінкам створити заслону на ніші. Жартом кажуть, що заслона на лице була призначена лише для старих Турчинів, одначе з чести наказали їм всім жінкам. Погані тек у Турчків ноги. Це тому, що вони більше сміють (це й до того підбавляють) ніж стоять або ходять. Тому теж розумно, що Турки ходять у широких штанах.

В Анголії нема заїзних домів для чужинців. Ліжка стоять у старих будинках, яких стіни побудовані з дерева та глини. Підсоння гаряче, тому в таких будинках гнідається всілякі комахи. Помагає дуже мало або й нічого, коли з тими комахами воювати «файтом» чи подібними засобами. Хто хоче спати, мусить мати з собою шапко та полевці ліжка. Та знову під голим небом інші прикроці: комарі й скорпіони. Крім того, малярія.

Сьогодні Анголія не має ще тіляки автомобільної; а й залізничної комунікації. Ще по-

АНЕКДОТИЧНА ДІЯСНІСТЬ.

В Бельшеї часто трапляються ріжкі факти, які моральна людина може приймати як жарти. Подімо один з таких фактів, який кожний прийняв би за анекдот, колиб його правдивості не підтверджувала сама комуністична преса.

Як знаємо, своє колективізаційне брешливе і хибно зруйнували сільське господарство, продукції впади, тваринництво знизились, сільськогосподарське зерно, інобі масивміра з згоріло. Інобі існувати прожогини, сільська влада запроваджує ріжні методи поліпшення сільського господарства, продукції. Перерахувати всі ці методи, це не вистарить і цілої книжки, але вкляж їх одна спільна риса: вони ні до чого не прирідати. Те, що сьогодні являється за «геніальні» винаходи «соціалістичного господарства», завтра вже «шкідливіші», або «ухуд», за які заперотують або на Соцдоки, або такі безрозсудно під стіною.

Тепер комуністична преса впади в ентузіазм з нагоди нового «винаходу». Якійсь начальницький політбюро придумали підрахувати колосся, як втрачається при збиранні збіжжя з поля до колосницьких шмиць. Нічого так не люблять болюшники, як... статистику! І напочатку політбюро (на початку політбюро) обрахували на одному квадратному метрі втрачається 26 колосків. Звідси кожне зерно... Пртім скалькуював, скільки виходить на гектар. Вийшло: його колосці, що має 335 гектарів, втрачає 81,000,000 колосків, а бо 328 сотні тисячі збіжжя.

Зачаєша папка. Полетів до Москви, рапортував за всім згідно комісії. Забезпечено антикоррозійною мажею (так), зрідники маркозому б'ютьють по колосницьких полях і, вичають втрачене колосса. Зробили «накуковий» експеримент, сількуватрі втрачає зерно, поки доде з поля до шмиць. І встановили з математичною точністю: «кожний вір втрачає 4 колоски на метрі своєю шмиць. На кожний гектар»... і т. д.

Зерно до Москви рапортував. Переполомалися. Пішли обрахувати для штего Союзу і виявили, що в цей спосіб соціалістичне господарство загрожено втратою... трох мільйонів сотніліт хліба. Телеграма прокураторові СССР А тої у всі області... «наказую мати на увазі і вживати заходів для уваротби»... і т. д.

В Москві захоплені! «Антикоррозійна вага!»... пише «Соціалістичне Земледіліє»... «став поведимим (!) організмування середимком для боротьби з втратою зерна»...

Раніше соліяни не мав ніякої з протг після живи булає ситий, одягнений та це з деякою копійкою у «гачки», Те-

НЕ МОЖЕ ПОМАГАТИ РІДНОМУ КРАЄВИ.

В Бельшеї часто трапляються ріжкі факти, які моральна людина може приймати як жарти. Подімо один з таких фактів, який кожний прийняв би за анекдот, колиб його правдивості не підтверджувала сама комуністична преса.

Як знаємо, своє колективізаційне брешливе і хибно зруйнували сільське господарство, продукції впади, тваринництво знизились, сільськогосподарське зерно, інобі масивміра з згоріло. Інобі існувати прожогини, сільська влада запроваджує ріжні методи поліпшення сільського господарства, продукції. Перерахувати всі ці методи, це не вистарить і цілої книжки, але вкляж їх одна спільна риса: вони ні до чого не прирідати. Те, що сьогодні являється за «геніальні» винаходи «соціалістичного господарства», завтра вже «шкідливіші», або «ухуд», за які заперотують або на Соцдоки, або такі безрозсудно під стіною.

Тепер комуністична преса впади в ентузіазм з нагоди нового «винаходу». Якійсь начальницький політбюро придумали підрахувати колосся, як втрачається при збиранні збіжжя з поля до колосницьких шмиць. Нічого так не люблять болюшники, як... статистику! І напочатку політбюро (на початку політбюро) обрахували на одному квадратному метрі втрачається 26 колосків. Звідси кожне зерно... Пртім скалькуював, скільки виходить на гектар. Вийшло: його колосці, що має 335 гектарів, втрачає 81,000,000 колосків, а бо 328 сотні тисячі збіжжя.

Зачаєша папка. Полетів до Москви, рапортував за всім згідно комісії. Забезпечено антикоррозійною мажею (так), зрідники маркозому б'ютьють по колосницьких полях і, вичають втрачене колосса. Зробили «накуковий» експеримент, сількуватрі втрачає зерно, поки доде з поля до шмиць. І встановили з математичною точністю: «кожний вір втрачає 4 колоски на метрі своєю шмиць. На кожний гектар»... і т. д.

Зерно до Москви рапортував. Переполомалися. Пішли обрахувати для штего Союзу і виявили, що в цей спосіб соціалістичне господарство загрожено втратою... трох мільйонів сотніліт хліба. Телеграма прокураторові СССР А тої у всі області... «наказую мати на увазі і вживати заходів для уваротби»... і т. д.

Раніше соліяни не мав ніякої з протг після живи булає ситий, одягнений та це з деякою копійкою у «гачки», Те-

пер же кова, не зважаючи на «механізацію» сільського господарства аж до забезпечення пильних бригад антикоррозійною вагою з точним виміром на грами й унції. Хто розгадає цю загадку — чому це так?

Як знаємо, своє колективізаційне брешливе і хибно зруйнували сільське господарство, продукції впади, тваринництво знизились, сільськогосподарське зерно, інобі масивміра з згоріло. Інобі існувати прожогини, сільська влада запроваджує ріжні методи поліпшення сільського господарства, продукції. Перерахувати всі ці методи, це не вистарить і цілої книжки, але вкляж їх одна спільна риса: вони ні до чого не прирідати. Те, що сьогодні являється за «геніальні» винаходи «соціалістичного господарства», завтра вже «шкідливіші», або «ухуд», за які заперотують або на Соцдоки, або такі безрозсудно під стіною.

Тепер комуністична преса впади в ентузіазм з нагоди нового «винаходу». Якійсь начальницький політбюро придумали підрахувати колосся, як втрачається при збиранні збіжжя з поля до колосницьких шмиць. Нічого так не люблять болюшники, як... статистику! І напочатку політбюро (на початку політбюро) обрахували на одному квадратному метрі втрачається 26 колосків. Звідси кожне зерно... Пртім скалькуював, скільки виходить на гектар. Вийшло: його колосці, що має 335 гектарів, втрачає 81,000,000 колосків, а бо 328 сотні тисячі збіжжя.

Зачаєша папка. Полетів до Москви, рапортував за всім згідно комісії. Забезпечено антикоррозійною мажею (так), зрідники маркозому б'ютьють по колосницьких полях і, вичають втрачене колосса. Зробили «накуковий» експеримент, сількуватрі втрачає зерно, поки доде з поля до шмиць. І встановили з математичною точністю: «кожний вір втрачає 4 колоски на метрі своєю шмиць. На кожний гектар»... і т. д.

Зерно до Москви рапортував. Переполомалися. Пішли обрахувати для штего Союзу і виявили, що в цей спосіб соціалістичне господарство загрожено втратою... трох мільйонів сотніліт хліба. Телеграма прокураторові СССР А тої у всі області... «наказую мати на увазі і вживати заходів для уваротби»... і т. д.

Раніше соліяни не мав ніякої з протг після живи булає ситий, одягнений та це з деякою копійкою у «гачки», Те-

пер же кова, не зважаючи на «механізацію» сільського господарства аж до забезпечення пильних бригад антикоррозійною вагою з точним виміром на грами й унції. Хто розгадає цю загадку — чому це так?

МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА

МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА.

МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА.

МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА.

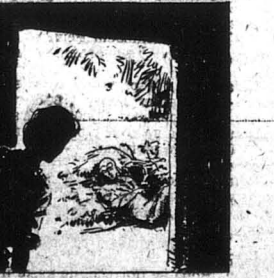
МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА.

МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА.

МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА.

МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА. МІТТИНГ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА.

НЕЗАГНУЗДАНИЙ ТАРЗАН

«Возміть мене сімко за плечі», приказав Тарзан. «Я возьму вас горою». Роджер протестував, що він не дитина, щоб сідати на коркиві, але накінець таки послушав. Він чув інстинктивно, що як цей великий голлий вождяв дає прикази, то нікто не вагається крестювати його наміри.

Птім англійській летуні пережив таке, що він цього ніколи не забув, поки жив. Він почувався, немовби дитя літаком. Тарзан понів його легко, піднявся на дерево та перескакував далі з дерева на дерево з такою шкороістю, що летунові аж у голові крутилося. У цей спосіб вони перейшли певно кілька миль.

Накінець обу срусталися на землю коло хати. «Тут моя палата», сказав Тарзан. «Тимчасова». Він уніюю до середини. «Вн Яліть краще спати», він сказав, «вн зміучені. Я вернусь потім». Виснаженим молодий летун не дався два рази просити.

Він кинувся на ліжко, зроблене з тили під хатою, а Тарзан відійшов. Дивуючися, що ставало з дитиною та хто вона така, Роджер скоро заснув сльнрним сном. Тимчасом з хати двоє очей дивилися на нього з сльнрним напруженням.

Бєстий. До набігую банкіра вбігає заляканий возний та вже злякано говорить: «Прощу пані, до нашого в'їзду всі якісь злодій та в'їхали! — Як він виглядає? — Я не запам'яв, — каже возний — та зате я затримав собі нішто ага!»

(176).

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК. ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БРОУК БРОУКЛІН, NEW YORK I ОХОРОНАМИ 129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel: Orchard 4-2568

Д-Р ЮРИЙ АНДРЕЙКО УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРґУРГ І АКУШЕР. 321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenue, NEW YORK, N. Y. Tel. GRAMERCY 5-2410. Урокові години: рано від 10 до 12, ввечір від 6 до 8, а в неділю рано від 10 до 12.